Diari de Girona » Opinió

LES ESCULTURES DE SALT

22.10.2015

JORDI DALMAU Hi ha un moment a El Petit Príncep en què la guineu, tot parlant de l'amistat, diu al petit príncep: «Calen ritus». Com que ell baixa de qui sap on, ha de preguntar-li «què és un ritu?» i la guineu li explica: «és el que fa que un dia sigui diferent dels altres dies, una hora diferent de les altres hores».
A Salt acaben de celebrar un ritu, un dia d'aquests que porten distintiu: han inaugurat una escultura al carrer. És a dir, que uns materials diversos fins ara anònims, ignorats, han pres vida, passen a tenir la plenitud d'un significat, i humanitzen el paisatge urbà, que sempre s'agraeix. Això és una escultura col·locada a un carrer. En el moment en què l'escultura ha aflorat des d'una mena de sota terra a la plena llum s'ha de recordar que ha sigut possible per una conjunció d'iniciativa promotora, inspiració artística, voluntat cívica i decisió política.
A una rotonda urbana de Salt, cruïlla del carrer President Francesc Macià amb passeig Josep Maria Folch i Torras, ha quedat instal·lada una espectacular escultura que és agraïment als donants de sang, magnífica obra de l'escultor Dani Galindo. És la representació d'una gran gota de sang en el moment que va a caure sobre el verd brillant de la gespa de la rotonda, una entenedora imatge de la vida i salut que aporten els donants de sang.

Aquesta escultura s'afegeix a un extraordinari patrimoni que Salt posseeix a carrers i places, en nombrosa quantitat i en alta qualitat; els saltencs, per exemple, poden estar orgullosos d'una dada precisa de la seva història recent: entre els anys 1997 i 1999 es varen col·locar a Salt 14 escultures. Totes les escultures públiques ja són retolades amb la seva placa identificativa (cosa que, lamentablement, encara no s'ha realitzat a la ciutat veïna). L'any 2003 l'estudiant de batxillerat de l'institut Salvador Espriu Sara Rosés i Garriga va realitzar un profund treball de recerca sobre «Salt, un munt d'escultures per descobrir» i més tard l'Ajuntament de Salt va fer-ne una esplèndida edició. La primera escultura de Salt és de l'any 1951, feta per Claudi Díaz, dedicada a Joaquim Ravetllat, il·lustre biòleg, situada a la plaça Verda?guer. Varen passar 23 anys fins a tenir una altra escultura al carrer, que va ser «La família treballadora», obra de Lluís Molins, ja d'un estil i format posats al dia absolutament, indicant el pas decidit del temps. Les escultures també conviden a totes les observacions; avui en tenim una de bon fer: la primera escultura de Salt va ser dedicada a un biòleg; i l'última d'ara mateix és dedicada als donants de sang. Ciència i voluntaris, tots plegats aposten per la vida. Heus aquí una metàfora ben íntima i amable de l'estimació de la vida, que es pot sentir bategar des del carrer estant. Bé es podria dir que Salt és plaça forta en escultures.

Ara és hora de festejar una doble benvinguda a la nova obra de Dani Galindo: per haver entrat a l'excel·lent família d'escultures de Salt, i per engrandir la nissaga de les escultures dedicades als donants de sang. A comarques gironines aquestes escultures ja específiques s'apropen a la cinquantena i són testimonis i records entranyables d'un dels voluntariats més nobles i humanitaris, com és la donació de sang. Un altre motiu de satisfacció és que dels donants de sang que té Salt, un 20 per cent correspon a ciutadans immigrats magribins. Sí, estimada guineu del Petit Príncep, ens calen ritus. I celebrar-los.

Publicada a: Diari de Girona, 22-10-2015

Font de l'article: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/10/22/escultures-salt/749195.html?utm_source=rss